

Det varede længe, inden Autoriteterne havde faaet sig bestemt, og jeg gik og længtes efter et Svar paa min Ansøgning.

Jeg var imidlertid travlt beskæftiget med Læsnin=gen, og 1ste Del af Artium stod for Døren, og endnu var der ikke kommen nogen Afgørelse paa Spørgsmaalet. En af vore Lærere, Beregneren Albert Andreassen, som var ansat ved Borgerdydsskolen paa Christianshavn, raadede til at lade os eksaminere fra denne Skole. Rektoren - Helms - forespurgte derfor i Kultusministeriet, hvorledes han skulde forholde sig, og man svarede ham, at han godt kunde tage imod os til Eksamination.

Og her gik jeg altsaa op.

Først nogen Tid efter Eksamen, mens jeg holdt Sommerferie hos mine Forældre i Svendborg, kom den foran citerede kgl. Anordning.

Nogle af de hæmmende Bestemmelser er nu ændrede, men jeg gad ogsaa vide, om man endnu i Kultusministeriet ikke værdiger at besvare en personlig Ansøgning, men kun lader en Anordning udgaa uden at give Ansøgeren en Henvisning hertil som et Slags Svar paa Ansøgningen.

Sommerferien hjemme i Svendborg kom som en dejlig Hvile.

Nu da der forelaa et Resultat (omend kun første Del af Artium!) var Fader ganske stolt af mig, og han havde nok smaapralet lidt i Bergerforeningen paa min Bekostning. Til en Begyndelse tog han Sagen anderledes, da jeg begyndte paa Studierne. Han havde endog afslaaet Indbydelser til sine kære Whistpartier med den Motivering, at hans Datter i København gjorde ham saa stor Sorg, og da mine Søstre blev bestormet af de meget nysgerrige Provinsdamer, der straks vejrede en Skandale - hvad de jo ogsaa maatte efter Faders Udtalelser - og fik den Besked, at det var, fordi jeg var begyndt at læse til Studentereksamen, trak de sig tilbage med skuffede Miner og udbrød: "Ikke andet!"

Moder derimod stod paa min Side lige fra Begyndelsen. Hun havde ogsaa i vor Barndom kæmpet for, at vi skulde faa en saa god Undervisning og Opdragelse, som det var muligt at skaffe os. Det var hende, som altid maatte gaa i Breschen for Børnene mod sin Mand. Fader havde nemlig den Mening, at naar Børnene var konfirmerede, var Forældrepligten sket Fyldest. En Opfattelse, som Moder og vi Børn afviste med Afsky og oftest med reelt Udbytte.

Moder var mig ogsaa under Studierne her i København en trofast Støtte. Talrige var de Pakker med rent